

פונט- צה- בוק. נשמו משפּה נהיט (נזבואנו-לוקי)

פונט- צה- בוק. נמל צניטת קטן, השוכן לחופי הים התיכון. עיירה בעלת אוכלוסיית פועלים.
 כשפּלטינות נשמעות, זיכרונות מאות אנשים צנח הכחובות. בק השעות הבוקר החוקצמות,
 אבק אפנות ערב, עם סאט העבובות.
 התעונוי רקם יום שמש הירי. קנני החמה היאשונות. הליוטו את העינב האנ אצמנט-
 חימני. חונמיענים של הדתים הקטנים נעונו באנ מעוממם. אפונים הם הלללים האנובים,
 שהרפיוט על האצמט החרה הנחה של לעט ארתים הקטנים; נואים אומים, גדולים אנפנו אמת...
 האספנפ עינתת אניה גדולה ואצומה הנאייתכענך לעומת סביבתה. אומיים אי, לנב כאר
 שנים היא עוביית כאן תיקונים, שיפולים וצביעה. והאנו השטט היא נאיית זופלת-כאלו הוענת
 היחוד סימאסי נמשך האוק רצועת הים הכביש סולו אסטאלט, המצובה מונממת; כאר
 התי- קטה, קולנוע והית-טכר- אלה מהלים את מיכב העינב.
 האם הטכה עינב זו אנקוצה מרכביות העיני העולם. אכאן יריאן את המעפילים של
 "זיאת אינופה תש"ז"

רקטן ועב גדול- כולם באים לראות את הפלא המעי. ווא אנני העינב הלכב. אבל לברת
 וחמוץ האוד נבחים עתונאים, צלמים ולצבים. זה ה"ץ עם פנקס פרות ביב ומנפ פב וטק
 ארתה אינו יביעס; אהב ה"ץ, כשהללים עליו כחמש הלזמות- אבל מיני גדלים וחולצים- היטוט
 אחרי עאכה מתאמה לצילומותי חדרות סרטים הליכף מלזמות איחובות, איטענת אים- איכנות אפננים
 בתחנות הלצללים את יטכוסם הקשים של המעפילים, אשכ ככז סבלו בים...
 בית הספד המקומי הפך לעקוב קליטה זמני המעפילים. המשטרם טקרב טמט אטמים של היותג
 זאונק בים והמינס כניסה אלו, סק ה"ז נסיעות אכר. זיב בוי-ל"ה- אלו אינעזת הספנות ומני אפוזיית-
 עאכ משכ מוחב של אטנים, זאונק הכביש עומד סידה מכוניתם של ה"לכ האבום, טלאת עק
 מזון, מכונות של פקידים הכינים ומנות אלתה העתוננים.
 כשר חכרים של בית-הספד נהפכו להיות- מוליה ארעי: אילוט, מכנינים כפואיים, תרופות- הכול
 הוכן החופסה.

מכונת צ. ב. ט. תשמולית הותקנס בחלכי. מבחן זמני היא הועלת, נאמח, אק מטרות אפעול כנאח.
 מאוביות פה, אומות שמ עב שביא נבנעה ומח-חילד לתפקד, מבלי אלתר על אנמותיה... אומיים שמנוד
 זו אסונגלת לאבק אלתא כמאכ ומטיסיק איש בעעכ אמת. האטאי לא יהיו בקוקים אי...
 נ"זיג משיב סביאות אסוף סביבות את כל הכופאים איסניטאנים של ה"לכ האבום הנופתי,
 של חדרות אצ"ע (אצ"ע) היסודית, ונשא השניהם נאום קלני יציני, ותכן שמהיה לנו צדובה רקס

2

איתכן שבכלל לא תלמדו את האנשים וסביבתם ואת המצב. כל מקרה - עלינו להיות מוכנים.
אם יהיה צורך - ייתכן כל אחד מאתנו על אנומיה ועל מנוחה. אם ירצו אותם הכח, יתכן
שיתגבשו ויתארגנו; המקרה הזה נלמד להגיש עצה נאמנה לנבוכים.

הכלונו גם לרקש אתכם להתנהג באופן אנטי-אומאלי. אל תברשו מהם אנזיזה להתנהגות
אזרה. יתכן שיהיו שבוים בחיבה כנאות, שאף אחד מאתנו לא יהיה מסוגל להבין אותם.
האילו טעם יגיעו האנשים? איש אינו יודע. אולי שאל את רעמו, השני עונה כי טעם האנטי-לוי,
מה שירדו הטעם זהו מחיבה. אזה העלב מלפנים? המעפילים או טעם אתלודגם הנמולת,
שאיתם יונבים. האם טועם ביוג שאנו: היעצו בנוסח? האם באנטי-לוי טעם שאלם
תראה אם את הפיק הנבונה?

הטעות המאומרות של הבורח הגיעו האנשים. הן הטיחו עונן הרחק שם מול, מהנאל. גם המרחק
בין אנו לאנו היה רב.

לפי הממשלה הבריטית, האליה מתנוגמתים וכוזבים, יוצאים בסיכוי נטשו לעדו האנשים
עליהם לקרוא לפני המעפילים את ההכרה, שהממשלה מוכנה לקבל אותם, אולם, האם הם
מוכנים לנבט על אנשי לויט?

הנשיאה עלונו מחכים על המולף לתזוגתם. בסינוג של המעפילים היה מומלל. היה הרוח,
שהאנשים האנטי-ביתיים איב חופי לנפמ לא הקלות ונאיו האנשים עם אטלתם. הענייה
הטכנית העיקרת של המעפילים הפגיעה אמה להם היא החומים-לכונתם אמת על הכניסה
החומים הנצודה של לופת ולקול על עצמם שיה סבל של אלוטלים ואי-מצאת - הענייה את
הבינטי האנשים, והקנינים של לי אנטי-הגדוש הטלם מביק מאנו.

את הקטע הנ"ל נסמתי בעת-מעיה בטאט-במדיק לפני הוא של אנוה הינו, דגני-1947.
גבן ואילך אני מעוב את האינועים כהג, דגני-1944, על פי זכרוני.

הפעול לפוט-בה-דוק כהר ימים לפני הוא האנוה שכיה אי חבנ קאן אצו משפמ
טועלים, הוחבו לנפקות מוחק מאיכז העייה. הדאמי אתי מכונת-כתיבה, פנקס-כתובות
של איכזי המתועס האנזוג שנוה, וכן כותבות של החנות, דהם נעלמים חבני צבור.
המשק כהר ימים הויה אי שמה איכזי קלה את העייה, וגם לעמוב הקנו על הכנות
של שאלענה לופת אלו מקיבו את המעפילים יינו אמתל מנלונם האוה; אם יאקו כהר נגז
האנשים, או שהאנשים יענו מול חופי לופת-זמן ממסק, הנסיון ללכו את המעפילים פיסיה

אנשים, על ידי התנאים הבלתי אנושיים שזכנו באנשם להיות השליפן של האנשים.
 כאשר הימים השחורים לקחו קשים עם פקידים לנפשות, עם מפעילי סינון-השאלה, ובאופן
 עם נציגי תנועות אחרות, שהיהו זהים לעינינו.
 כשאננות-הקדום עמדו על חומה, חפשו מיב פיק זהים אחרים לזכור קשו עם פעילי "צדור".
 הכריזו נתאספו אי-העזרה אנשי המוסד-פעילים וכו', פעם בטהונגטון, פעם לחזק זקן (נושא את) לנפשו.
 הבלחתי גם להתקרב אננות אלג תפקיד, העזרה הטובים שהיו לי.
 הקשר עם האננות היה על ידי סינון-השאלה, שיבאו להזכור-הקדום, כדי לביא אספקה למפעילים,
 לזכור חלום קשים ולשבור אתה.

את הטובים של פעילי התנועה קבלו ככה בזכות: האופן יסודי-השקפה, כשהתקדמה טייתחולו,
 או על ידי אנשים של על האננה. הפעילים היו גם אנשי המוסד, שקדו לי, שפגשו גם פעולה עם נציגי
 תנועות אחרות: כשלידיהם הגיעו מכתבים המועדים ל, צדור. הם השנו אותם לידי. כך נפגשו גם אני
 לזכור תנועות אחרות.

אתג מסוק היה אלום מכתבים אל הפעילים של האננות. כאן הייתי נאלץ לזכור את עזרתם
 של אנשים, לזכור העקב, נתנה להם זכור על האננות-אם הם אלה נושאים, נציגי האננות לזכור,
 או סבלים שהיו אספקה, כחזקן-היכה שאז עמדו אנשי המוסד, זמנת בחרת לזכור האננותית.
 אני מטער שא כל המכתבים, שנשלחו על ידי מפעילי צדור, הגיעו לתעודתם. אחי צדור קוד
 מצאו למכתבים, שהם שמו אלי.

זכור אני, שבמכתבים היו גם בקשות שונות, כגון-אספקה את תכנן האננות השלימים,
 לזכור "צדור" לזכור האננות, שהנעלתן קשה. אך כל הבקשות אלו.
 כמה פעמים, כשהעמל הטייתחולו האננות, היו לי רעים שהחששו אפסית דאחזב. פעם
 זיקו אלי פתק כהוא על מבסה של גבינה לזכור ובה כתוב: לזכור מרכז צדור, חיי שיקן איך
 איבער באט צעו צדור פון גיילנשטין איז לזכור את צדור עק' און חיי שיקן איך איבער
 אין קדום עלה חולף. באה העקמתן גילנשטין.

פעם אחת, פתק על קופסת סיגיות לזכור ולעיה כתוב: לזכור דאחזרת!
 אני הפעילים שארם מקבלים וביעה מאננות. מהמכתבים שהזכורות, אבל גם אננות קדור
 מעפלים מרכז ולזכור להגיד לזכ שאף פעל לא נסוג אחור מרכזנו אשרה דחורנו. חלד דוחנו
 אוד אזה העיקר, מהני צדור על אנית (Ocean Vigant).

אבל הטיקת הזמנה היה כשנתה חששו לחוק הסינה השדו מילך עלוף הנרי, הזימי קריאה
 חקקה: טובי חרובה סינג מבהחזק אלר. הישתי אותה-חשבה קרנה, אבל מברך לזכור לעלוד...

אם שושה הפניטים האלה שמו את עיניו אליו; אך בדוא היום צאנז, שהם יגיעו לאיכיון של סמנעק.

הפיעי זכאונם אספיעות הגנוש התחילו מעפילים לניוק אלו מכתבים אלא מעטות, בהם זינו כחוגור היעז אקסה אלום אותם למעוזתם (חלק מהמכתבים נפלו זים לאדנו).
הוא אלה מכתבים אטיים, שלא הייה להם כל נגיעה יטיב למנעק בלשיו. הנחתי לתבנם מבול גם חמור אטפועים, שיש להם קטן אאיעועים, שעברו על בוחיבום. אאנמ, לא טעונו. כסקראתי אותם, התברר לי, שיש בהם חומר מענין מאוים של חויה, נשוא איוועים, שעברו על המעפילים. המלטה אפעתיק אהם את הקלעם האלו הקד, כזי שחוויו חסוד כב ישאנו באיכיון האמאיים. (מכתבים שגנש היד איטגלוב - שחתי מיב למעוזתם).
לקחתי מבני בדיה-הספס, סיצתי כי שוכה של שולחנות להתחילי למפס יוצעי שפתי מלאה כאלה בין הבעוים, שהגיעו לקוקס הכלנמ לעזנו, או אחוק סקיעות. לכל שפה מלאתי משסו, שהתנבב אפעתיק את הקלעים חבור המכתבים, שחמתי בעפון. לא היו לי דעיות עם עבריות, מיני, לנפתית, פולנית אוווסית-שפוט אלה אני יוצע. רק למכתבים שנחמו דהיערות נאלתי לעלו אנו, שיקרא לי את תבנם איעתיק את הקלעים החסודים בתוגים זייביש.
נחתי לכל אהב חוק אייז-שחם אקטתי אפעתיק את המכתבים בשני עותקים. חף אחיובן מחקתי את שחמתי, הכנפתי כל מכתב לעלפס ולחתי לנמען, אס-חוק נשכס פעולה זו.
עלי להוסיף, שהמלאתי להסיג גם מכתבים, שהגיעו למניסיו שונם בכל כנוק שפיה כשהגיעה סירג-מולנו אמולף משהם-איהרתי לקבל את המכתבים, אמ היו שם. גם הלפתיים שחמו פעולה דיעפון את העתיקי המכתבים אסתי למניסיו האוסס ואת העותקים הטאותי אליו.

- היבי נאצאים 139 מכתבים:
- בעבריות - 2
- בייזיס - 57
- גרופות - 25
- קסולנית - 39
- קנוסית - 4
- דיונגית - 12 (מחונקאוס זייביש)
- סה 139 מכתבים.

אני מטעני, שמכתבים נספויים של המעפילים נאסו לעפילים שונים על החולה אהל אינונז, אנו, אמ אלה צאנז אפעתיק קלעים אהם, כפי טעויתי אני.

בשנים אחת-אין פועלה היתה לפסקת, היית הלך לחברי ומסנר את העבודה, שהלכה
 במסך הימן הדפסתי מכתבים לפעילי ציון על התנהגות, לענות על שאלותיהם ולמלא את משאלותיהם -
 לשלוח העתקים לתנועת שונים ולאוכלוסיות שונות. הקצו עם התנועה בזה היתה תמיד להם,
 בזה העתים עיכתי עם העוה הקטנות של הילדים, עם אלו הבוקר בכך הייתי על התול
 פעם, כשהעתי העוה המוקדמות של הבוקר אל העצן, למען הפליג סיבותיהם - יאמי
 עזרת אנשים סגורים ועל כל אנש בודדה בלפומי: "מזאפי העלמאות הוללנאיים לטוהר
 המוסר הובדנים". האנשים הם מנן מעפילים. בפורט-דה-גוק היתה קדוזה נכרת של
 פועלים ולבאו הולנאיים את האנשים הם הביאו, כנראה, הילדה. הסבלתי ארישתי לומר בעינים
 ולביטול בזה...

הטעמים עזבו נהנים ליד האנשים. אין זה מתקנה על הצעת, שלא יעבידו את האנשים
 לתנועה. אבל הכתובת על האנשים לכו להם וסיקו אתם אמני הילעלות עם פקידים
 בכינים- הם מתקו קבוע לטוב את הכתוב והעבידו אותם לתנועה. ספק רב, אם העפילים יבצו
 מילם להם את ארציהם...

פעם עכיתי ליד שני שטחים לופתיים, ואנני קראם ימים קרבה: "אנש אתה, הילדה נלך
 אנה לופתי קטן. תהיו עם באוניה: "אנש לופתי, כביכול..."

בפניות שונות, לא רחוק מהמרכז, היו כעם מגוישים קטנים-אנש ושוב והודקתי
 בוחי א' הם האים עטות רבות של פועלים ללוק עם בצורות. גם במסך בסהיע, לענוה עיבו,
 יכולת לראות אותם מתקנים. אנה שרם נפשי! אינו לוב! היה עם נתיב בולל לעוה האית הפסטי
 של כל אלה, אטו עסקו האנש העפילים.

מהי נאש התנעו אנשי העירוב לכל הניש האנש עקן אותם פתח אסווג-עב שנעשו אישים
 למתנס על הולל. רק דעתי דגו-קסם, מעטנות ודעתי תולוג נפני אלו הענין גם לעלי טיול-מולטו
 ולפועלים, עגבו דהאיות אספקה לאנש, הוא הכפירה מולד. העסקים פתחו לא בכזי לעלבו,
 כשנע לעס, שהאנש מפליגת לכל אלה, דגני הילעו לעינים בקלל השאוי - מילפנים.
 פוט-דה-גוק נראה נוג עינינו נל קטני. אנש עינינו נל קטני, אך בלתי נכחת לרכוש רבום
 מקרב עמנו... ובוה נכנסם לביטול של הולדות העפלים.

שלח תנועה הקיבוש עצמו מול פורט-דה-בוק א-29 מילוי עב 22 באוקטובר 1947.

אנש (ר"ת דוסיית 03e) תביה לטויה בניאור האוכלוסים היהודיים (נוסח ג-1912, דוסייה)

רשם מש"כ (נובוטובצקי)